

MARIBORSKI

Cena 1 Din

VEČERNIK

„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13 / Telefon 2440 in 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.408

Lozanska reparacijska konferenca

Položaj pred sestankom konference

Jutri se v Lozani v Švici prične mednarodna reparacijska konferenca, na katero so poleg zastopnikov Nemčije kot dolžnice, povabljeni tudi zastopniki vseh držav upnic, med njimi seveda tudi Jugoslavije. Konferenca bi se bila morala sestati že v začetku letošnjega leta, a razni važni politični dogodki so to zavlekli. Treba je bilo poprej izvesti razne volitve v Nemčiji in v Franciji, spone razumevati se z Ameriko itd. Državniki, posebno angleški, so tudi upali, da bo do 16. t. m. že rešeno vprašanje mednarodnih vojnih dolgov, razorožitve in sanacije Podunavja, toda ta up se ni izpolnil. Ko se torej sestajajo v Lozani, so odprta in nerešena še skoraj vsa vprašanja, ki tarejo sedanjo Evropo in ves svet. Za velike in dokončne sklepe je tako stanje neugodno, zato se moramo že vnaprej sprijazniti z dejstvom, da bo v Lozani sklenjen zopet le provizorij in bo treba na vse ostalo čakati najmanj še do konca letošnjega leta.

Sklicanje konference, pa četudi v neugodnem času, je bilo nujno in neodložljivo, kajti dne 30. t. m. poteče znani Hooverjev moratorij. Če se dotlej ne najde kakršnakoli rešitev, nastopi glede reparacij in vsega ostalega, kar je z njimi v zvezi, brezpravno stanje. Državniki bodo morali tedaj naglo delati, če bodo hoteli o pravem času ugotoviti temelje za vsaj najbližjo bodočnost. Nemčija je, kakor znano, že po svojih prejšnjih voditeljih izjavila zasebno in uradno, da reparacij, kakor jih določajo mirovne pogodbe in kakor jih ureja Youngov načrt, ne more več plačevati in jih zato tudi ne bo plačevala. To je te dni potrdil tudi novi nemški zunanji minister baron Neurath v Londonu, dočim so ostali Nemci, zlasti Hitler, povedali na vsa usta, da problema reparacij za Nemčijo sploh več ni.

Zavezniki, zlasti Francozi, tako prej Tardieu kakor sedaj Herriot, so se postavili na nasprotno, in sicer v prvi vrsti docela pravno stališče. Izjavili so, da so reparacije stvar veljavnih mednarodnih pogodb, ki se že zaradi moralne odgovornosti morajo spoštovati. Na drugi strani so pa naglasili, da nikakor ni mogoče priznati Nemčiji izjemnega stališča. Če morajo zavezniki odplačevati vojne dolge, ki so težko in nepriljetno breme, potem morajo tudi Nemci izpolnjevati svoje reparacijske obveznosti. V zvezi s tem se je seveda pojavil pred-

log, naj se reparacije in vojni dolgi sploh kratkoma črtajo. Prvi uradni predlog v tem smislu je prišel svoječasno iz Italije, in sicer bolj iz demagoških, kakor stvarnih namenov. Pozneje, zlasti ko je prišla do istega zaključka Velika Britanija, je stvar dobila realnejšo podlago in je postala resen mednarodni problem. Tardieu z njim ni simpatiziral, Herriot pa ga je, kakor vse kaže, popolnoma osvojil. Proti taki rešitvi je seveda Amerika, kot največja upnica zaveznikov. Predsednik Hoover, kakor tudi drugi, so nedvoumno izjavili, da se o črtanju ali tudi le znižanju medzaveznikskih vojnih dolgov niti pogajati ne morejo, in prav te dni je washingtonska vlada poslala pripravljajoči se lozanski konferenci javno poslanico, v kateri je izjavila, da je problem reparacij izključno evropska zadeva in je zato absolutno nezdružljiv s problemom vojnih dolgov.

Izgledi lozanske konference bi bili po vsem tem skrajno slabi, če se ne bi bil v soboto in nedeljo dosegel v Parizu važen sporazum med Francijo in Veliko Britanijo. Uradni komunikaciji o pariškem sestanku so sicer skrajno redkobesedni, a kljub temu je o tem izvedela tudi širša javnost važne in razveseljive podrobnosti. Obe veliki zaveznici bosta v Lozani zastopali isto stališče, da se preko reparacij ne more napraviti črta, dokler se ne napravi tudi preko vojnih dolgov. Obenem pa bosta tudi pritrdili dejstvu, da že v interesu evropskega in svetovnega gospodarstva ne kaže izterjevati od Nemčije reparacijskih anuitet, dokler niso rešena vsa druga nujna vprašanja gospodarske obnove. Zdi se torej, da bo sklep v Lozani tak, da se Hooverjev moratorij podaljša do konca letošnjega leta, tako da Nemčiji letos ne bo treba ničesar plačati, na jesen pa naj se skliče nova konferenca, ki naj dokončno odloči usodo reparacij in tudi vojnih dolgov.

Obenem z reparacijami bodo na dnevnem redu konference tudi še druga važna vprašanja: Podunavje, razorožitev, obnove mednarodnih gospodarskih in finančnih stikov itd. Vsa ta vprašanja se pa bodo obravnavala samo kot priprava za poznejše delo razorožitvene, podunavske in svetovne gospodarske konference. Po vsem tem bo lozanska konferenca izredno važna za ves bodoči mednarodni gospodarski in politični razvoj.

Nemške zasilne odredbe

Glavne točke odredb — Silno ogorčenje po vsej Nemčiji

Položaj postaja napet

BERLIN, 15. junija. Papenova vlada je izdala nove zasilne odredbe, da pokrije ogromni deficit 400 milijonov mark, ki je nastal v državnem proračunu. Med drugim se povša davek na sol, uvaža nov davek na

plače, nagrade in promet in znižuje podpiranje brezposelnih in vojnih invalidov. Brezposelni bodo dobivali odslej 42.50 mark na teden, dočim so pred dvema letoma dobivali trikrat toliko.

BERLIN, 15. junija. Nove zasilne odredbe nemške vlade so vzbudile po vsej državi silno ogorčenje. Medtem, ko je skušal dr. Brüning obdavčiti čisti dobiček velepodjetij, je zvrnila Papenova vlada vsa bremena na delovno ljudstvo in socialno najšibkejšo. Državni predsednik von Hindenburg je prejel že več tisoč protestnih brzojav s strani invalidov, ki izgube 20% rentnine. Prav tako so ogorčeni državni uradniki. Celo narodni socialisti so nezadovoljni, ker se boje, da bi taka politika mogla množice odvrniti od Hitlerja. Le-

vičarski listi pravijo, naj Hitler prevzame sedaj tudi odgovornost. »Vorwärts« piše, da je vlada s tem jasno pokazala vso svojo reakcionarnost in ruši socialne pridobitve, ki so bile rezultat dolgoletnih prizadevanj.

V vladnih krogih pa zatrjujejo, da pripravila von Papen nova odredba o tisku, po kateri bodo ustavljeni vsi listi, ki kritizirajo njegovo vlado. Prejšnji minister za delo dr. Stegerward je dejal včeraj na nekem zborovanju, da vodi Papenova vlada Nemčijo v kaos, iz katerega bo sledila le še pot v prepad.

Posvetovanja v Ženevi

Včerašnji razgovori in seje — Program za Lozano
Desetletno oboroževalno premirje — Črtanje reparacij in vojnih dolgov

ZENEVA, 15. junija. Včeraj so se tu nadaljevala posvetovanja med MacDonaldom in Herriotom, po teh posvetovanjih se je pa angleški premier sestel z zastopniki raznih drugih držav, posebno z nemškim delegatom Nardonom in italijanskim zunanjim ministrom Grandjeom. S Papeonom se pa sestane Macdonald in Herriot šele v Lozani. V tujakšnih političnih krogih zatrjujejo, da bodo ta posvetovanja, dasi niso uradna, v marsičem odločila usodo reparacijske konference.

LONDON, 15. junija. Iz Ženeve poročajo: MacDonald in ostali državniki so včeraj proučili razne naloge, ki jih čakajo v Lozani. Popoldne so se sestali k sebi šefi razorožitvenega urada, kateri so prisostvovali tudi mnogi ministri. Na seji je bilo podano poročilo o dosedanjem delu in zaključkih strokovnih komisij razorožitvene konference. O seji varujejo strogo taj-

no. Razen tega so zvečer razpravljali o programu dela v Lozani.

LONDON, 15. junija. Vsi londonski listi pišejo obširno o pariškem in ženevskem sestanku ter o jutrišnji lozanski konferenci. Soglasno ugotavljajo, da je bil med Francijo in Anglijo do sežan popolni sporazum. Vprašanje razorožitve se bo rešilo najbrže tako, da bo sprejeto desetletno oboroževalno premirje. Temu se bo Nemčija, in morada tudi Italija, skoraj gotovo upirala, a nudi se bodo na drugi strani take ugodnosti, da bo tudi ta odpor mogoče odstraniti. Glede reparacij bo zaenkrat sklenjen provizorij s podaljšanjem Hooverjevega moratorija do konca leta, napravil pa se bo tudi načelni sklep, da se potem brišejo vse reparacije in vsi vojni dolgi. Končna odločitev o tem bo pa pridržana konferenci, ki se bo sestala po ameriških predsedniških volitvah.

Sovjetska republika Čile

Usoda Daville enaka usodi Kerjeuskega — Polkovnik Grove diktator komunističnega režima

NEW-YORK, 15. junija. Revolucijo Carlosa Daville v republik Čile je doletela ista usoda, kakor i. 1917. revolucijo Karjeuskega v Rusiji. Čim je porušil prejšnjo meščansko vlado, je podrl tudi temelje družabnega reda in omogočil komunizmu, da je strmoglavil še njega in proglasil sovjetsko republiko pod delavsko diktaturo. Vrgel ga je komunistični ekstremist polkovnik Grove, ki s svojimi pristaši ni odobral politike popuščanja napram domačemu in tujemu kapitalu.

Nova Grovejeva vlada je deloma že izvedla napovedano socializacijo. Zaplenila je vse tuje valute in zlato, po-

državila industrijo, trgovino in posest ter se za intervencije in demarše tujih sil sploh ne zmeni. Položaj je tak, da bodo morali tuji poslaniki in konzuli republiko najbrže sploh zapustiti in bodo tako prekinjeni z novo komunistično vlado vsi diplomatski stiki.

Prejšnji predsednik Davilla je moral pobegniti preko mej domovine. Podal se je baje v Argentino. Nova vlada je baje tudi že stopila v stik z moskovsko sovjetsko vlado, od katere pričakuje pomoči. Kaj bodo sedaj ukrenile prizadete države, zlasti Amerika in Anglija, še ni znano.

VOJAŠKA ZAROTA V GRČIJI.

ATENE, 15. junija. Oblasti so odkrile zaroto, katero so pripravljali proti vladi letalski častniki. Trideset častnikov je bilo aretiranih in pridejo pred državno sodišče. Ob tej priliki se tudi zatrjuje, da bo Venizelos uvedel diktaturo in odgodil državnozborske volitve. Za časa odsotnosti v Franciji ga bo zastopal general Gonatas, voditelj republikanske revolucije i. 1922.

MONARHISTI V ŠPANIJU.

MADRID, 15. junija. Policija je odkrila tu monarhistično zaroto. Aretiranih je bilo več oseb, med njimi sin bivšega diktatorja Prima de Rive.

Dr. SEIPEL UMIRA.

DUNAJ, 15. junija. Bivši avstrijski kancelar prelat dr. Seipel, ki je že več časa bolan, je v agoniji. Zdravniki dvomijo, da bi še okrevl.

TRAGIČNA SMRT UČENJAKA.

LONDON, 15. junija. Znan glasovski geolog in raziskovalec prof. Gregori je bil v pragozdovih reke Urabambe v severnem delu južnoameriške države Peru ubit. Ubili so ga Indijanci.

ATENTAT NA FAŠISTA ROSSIJA V PARIZU.

RIM, 15. junija. Fašistični tisk poroča, da so protifašisti izvršili v nekem pariškem predmestju nov atentat na skupino fašistov in ob tej priliki smrtonovno ranili fašista Rossija. V neki gostilni je sedelo deset članov pariškega fašija, ko sta nenadoma vstopila dva neznanca in vprašala, kateri izmed gostov je Rossi. Ko se je Rossi javil in vstal, je eden izmed obeh neznancev potegnil samokres in oddal nani in tovarišem šest strelcev. Rossi se je zgrudil takoj nezavesten na tla in so ga morali prepeljati v bolnišnico, je pa zelo malo upanja, da bi okrevl. Atentatorja sta pobegnili in ju doslej še niso izsledili.

Vreme.

Današnja vremenska napoved (opol dne): Nobene bistvene spremembe. Morada krajevne nevihte.

Bolne žene dosežejo z uporabo naravnih »Franz Josefov« grenčice neovirano lahko iztrebljenje črevesa, kar čisto učinkuje izvanredno dobrodejno na obolenje organe. Ustvaritelji klasičnih učnih knjig za ženske bolezni pišejo, da so ugodno učinkovanje »Franz Josefov« vode ugotovili z lastnimi preiskovanji. »Franz Josefova« voda se dobiva v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

*Samotni je samo senca človeka,
in kdor ni ljubljen, je povsod in
sredi ljudi vedno sam*

GEORGE SAND

Mariborska ulična imena

Že je preteklo leto, odkar je imenoval mariborski občinski svet posebno komisijo, da prouči imena našega mesta. Ta komisija je imela šele v zadnjem času svojo sejo in je predlagala nekaj novih imen za ulice, ki doslej še niso krščene, oziroma, ki so nanovo nastale; pričela pa je tudi s pretresanjem upravičenosti odnošno umestnosti starih uličnih imen z ozirom na sedanje prilike.

Gotovo bo vsakdo priznal upravičenost zahteve, da morajo biti ulična imena točna, slovniško pravilna in izbrana po gotovih smernicah. Posebno treba poudariti, da morajo biti ta imena pred vsem v skladu s krajem in nikakor ne smejo povzročati orijentacijske zmešnjave ali pa delati še večje, kot je mestoma. Na primer: kam bi spadala Magdalenska ulica? Jasno vendar, da v neposredno bližino Magdalenske cerkve, tam je tudi Magdalenski trg. Danes pa je Magdalenska ulica tam daleč nekje na koncu mesta, kjer bi je gotovo nihče ne iskal. Enako je s Komenskega trgov in Komenskega ulico, ki morata biti vsekakor neposredno zvezana, da ju vsakdo lahko najde in ne bega od trga do ulice, ki sta zdaj tako daleč vsakebi. (Sicer pa kaj treba Komenskemu še trga v Mariboru, ko ima že ulico?)

Pravilno slovensko in slovnično dosledno je treba urediti vsa imena. Magdalenska ulica, na primer, to je napačno: pravilno bi se moralo glasiti: Magdalenska ulica, Magdalenski trg. Nadalje: označbe kakor dr. Verstovškova, doktor Turnerjeva ulica, to ni pravilno in je tudi sicer nekam komično. Kaj ima tisti »dr.« opraviti pri imenu ulice, ki velja spominu moža kot takemu, ne pa njegovemu titulu. Pravilno je samo Verstovškova ulica ali ulica Karla Verstovške, Krekova ulica ali ulica Ivana Kreka itd. Neskladno je tudi, ako imamo poleg ulice Kraljeviča Marka Kralj Matjažovo ulico. Pravilno je samo: ulica Kralja Matjaža.

Da je tudi sicer treba nekaj imen predrugačiti, vidimo iz dnevne potrebe. Imena naših ulic so pač večinoma ob prevratu nastajala na brzo roko, brez pravega sistema, in tu treba torej enkrat napraviti red, po pravilih, po smislu in po potrebi.

Iz sodnijske službe.

V višjo položajno skupino so napredovali: Rudolf Lah pri okrajnem sodišču v Murski Soboti, Janko Bogatec pri okrajnem sodišču v Mariboru, Stefan Friedrich pri okrajnem sodišču v Murski Soboti, Ivan Papis in Josip Pogruje oba pri tukajšnjem okrajnem in okrajnem sodišču ter Evgen Modic pri okrajnem sodišču v Dol. Lendavi.

Sprejem v šolsko službo.

V stalno učiteljsko službo so sprejeti: Rihard Gorjup pri Sv. Joštu na Kozjaku, Dušana Bertokova v Gornjih Pirničah, Zinka Zorzutova v Strukovcih, Ciril Drekonja v Turnišču, Polde Podobnik v Murski Soboti, Anica Ivančičeva pri Sv. Urbanu pri Ptuj, Justina Maličeva v Bojini v Prekmurju, Marija Jazbecova pri Sv. Juriju v Prekmurju, Bogumila Sedadin v Križevcih in France Križmar na Stari cesti pri Ljutomeru.

Delavci v meznem boju.

V tukajšnji tekstilni tovarni Braun je bilo že del časa napeto razmerje med delavstvom in tovarnarjem, ki je bil znižal zaslužek za 50—70% in pa radi tega, ker zahteva tovarnar 12-urni delavnik v barvarni. Delavstvo je stavilo tovarnarju pogoje, katerih pa ni sprejel. Ker je vztrajal na svoji zahtevi, da mora delavstvo sprejeti brez drugega novi mezni cenik, se je polastilo delavstva veliko razburjenje in je včeraj popoldne stopilo v stavko nad 70 delavcev in delavk.

Predavanje o Koroški.

Oruštvo »Nanos« ima v petek 17. t. m. ob 8. uri v društvenih prostorih, Grajska ul. 5, predavanje o koroških Slovencih. Predaval bo g. Brandner.

Nedeljska slavnost na Pohorju

Kako je Pohorski dom obhajal svoje obletnico

Pesem krstne slave Pohorskega doma je izpeta, v nas pa živi odmev tega prelepega dne in nam ostane v neizbrisnem spominu.

Pohorski dom je pričakoval svoje gosta okrašen in ožarjen. Že v soboto popoldne so prihajali prvi gostje in so prihajali proti večeru in ponoči in v mlademu jutru. Ko je solnce ožarelo vrhove smrek in se razlilo po rosnih cvetočih travnikih, je bil Pohorski dom pravi ljudski tabor. Živahno vrvenje ljudi, godba, igra, pevci pojo, topiči pokajo, fantje vrisajo, — veselje kipi v zlato solnčno nedeljo.

Ob 10. uri je vse utihnilo in pobožna tišina je zavladala, ko je naš planinski mašnik dr. Jehart opravil sv. mašo. Po maši je bilo slovesno odkritje spominske plošče, izpričuje, da so ta dom zgradili mariborski magistratni uslužbenci.

Slavnostni govor je imel podnačelnik zadruga g. Anton Brandner, v katerem je

oral nastanek Pohorskega doma, trud službencev in zaslužnih delavcev. Zahvalil se je vsem, ki so pripomogli k njegovi zgraditvi. Zahvalil se je tovarišem, ki so ustvarili iz skupne volje in ljubezni svoj lastni dom, posebno pa tovarišem ing. Černetu, geometru Vončini in telniku Bezljaju.

Zatem je podvzel besedo mestni župan g. dr. Lipold, ki je izrazil svoje občudovanje vztrajnosti njih, ki so ta lepi dom postavili in je izrekel v imenu občine zadrugi svoje čestitke.

Slovesnost je zaključil naš pohorski humorist, ki je v dovtipnih verzih marsikoga ošvrnil, marsikoga pohvalil — skupno pa izvalil mnogo pristranskega smeha. — Nato se je razvila prijetna planska zabava, dokler se niso proti večeru pričeli gostje razhajati, vsak s trdnim sklepom v srcu, da čim prej zopet prihitijo sem gor, na ta prelepi Pohorski dom.

Stanovanjsko vprašanje.

V odboru senata za proučevanje zakonov o pobijanju draginje je bil izdelan zakonski načrt, po katerem bo minister socialne politike v roku dveh mesecev izdal zakonito uredbo, s katero se bo uredilo vprašanje pretiranih in visokih najemnin za lokale in stanovanja. Odbor se nana je pri razpravi stanovanjskega problema tudi naglasil, da bi bil zakon o pobijanju draginje iluzoren in brez ugodnih posledic za omiljenje položaja širokih slojev prebivalstva, če se hkratu ne reši najemninsko vprašanje.

Kdor drugemu jamo koplje.

Včeraj dopoldne je tukajšnji mali kazenski senat obsodil 43-letnega prekupevalca s sadjem Josipa Rožeta s Pobrežja na 6 mesecev strogega zapora, 260 Din globe in 1000 Din odškodnine Francetu Sekulcu, kateremu je letos v februarju podtaknil neke komunistične brošure. Obsojeni Rože je to storil iz golenega maščevanja do Sekulca, katerega je hotel spraviti po nedolžnem na zatožno klop, na kateri je sedel včeraj sam in prejel zaslužen kaznen.

Huda nezgoda.

V Rošpohu je doletela komaj sedem mesecev starega Stanka Lorbeka, sinčka delavke, težka nezgoda. Ko je bil brez nadzorstva, je nekako pridrsal do 10 metrov globoke jame, v katero je padel in dobil nevarne notranje poškodbe. Iz jame, v kateri je ležal nezavesten, so otroka izvelik le z največjo težavo. Prepeljali so ga v splošno bolnišnico, kjer upajo zdravniki, da ga bodo ohranili pri življenju.

Iz JRKD.

V dvorani Celjskega doma bo v nedeljo 19. t. m. ob 11. uri prva seja bano-vinskega odbora, na kateri bosta poročala tudi ministra dr. Kramer in Pucelj. Na seji se bo konstituiralo predsedstvo in posamezni odseki. Navodila o potovanju v Celje prejmejo odborniki te dni.

Policijska kronika

ne beleži danes nobene aretacije. Zabeleženih imajo samo nekaj prijav radi manjših policijskih prestopkov. Včeraj popoldne sta se zgledala na policiji delavec Ivan Mörth in mesar Fran Marčič s Pobrežja ter prijavila, da jima je nekdo odpeljal kolesi s sejmimišča. Mörthovo kolo je bilo vredno 1000 Din, Marčičevo pa 800 Din. Trafikant Rebernik, stanujoč v Strossmajerjevi ulici, pa je prijavil, da mu je neznan žepar odnesel 220 Din gotovine.

Fantovski pretep.

V zgornjem Boču so se včeraj pograbil fantje med seboj. Kakor že po navadi sta se tudi tokrat zabliskala nož in sekira, pod katero se je težko ranjen zgrudil 26letni posestniški sin France Zorko. Hudo poškodovanega so morali takoj prepeljati v mariborsko splošno bolnišnico.

Sejem za živino.

Na sejem 14. t. m. so prignali skupno 533 glav živine, in sicer 23 konj, 12 bikov, 145 volov, 322 krav in 31 telet. Tako velikega dogona živine na sejem še letos ni bilo. Cene so ostale nespremenjene, le debelim volom je cena nekoliko poskočila. Kupčija na sejmju pa je bila srednja in je bilo prodanih 274 repov. Povprečne cene za kilogram žive teže: debeli voli 4.25—5, poldebili 2—3.75, plemenski voli 1.75—3, biki za klanje 2.25—2.75, klavne krave debele 2—3.25, plemenske 2—2.25, krave za klobase 1.50—2, molzne krave 2—2.75, breje krave 2—2.75, mlada živina 3—5 in teleta 5—6 Din. Mesne cene: volovsko meso I. vrste 10—12, II. vrste 6—8; meso telic, bikov in krav 4—6; teletina I. vrste 10—12, II. vrste 6—8 in svinjina 10—16 Din za kilo.

Zaveden proletarec.

»Smrkavec, ti si nemaren, mama pravi, da že zopet nisi šel v šolo.«
»Ne, oče, to pri meni ni lenoba, ampak razredno sovraštvo!«

Važno za turiste

Biljetarna tujsko-prometne pisarne »Putnika« je sklenila uvesti tudi nedeljsko službo, kar bodo naši turisti gotovo pozdravili. Doslej je poslovala biljetarna le ob delavnikih od 8. do 12. in od 13. do pol 19. ure, poslej pa bo odprta tudi ob nedeljah in praznikih od tričetrt na 5. do tričetrt na 6. ure zjutraj. Na ta način je našim turistom dana prilika, da si poskrbe vozovnice ter formularje za polovično vožnjo tik pred odhodom jutranjih vlakov. Ta vsekakor razveselilvi korak »Putnika« je tem bolj pozdraviti, ker se ta ali ona skupina turistov mnogokrat šele zadnji trenutek odloči za potovanje, in bo sedaj tudi takim izletnikom omogočeno posluževati se ugodnosti polovične vožnje. Sploh priporočamo javnosti, naj se čimbolj poslužuje biljetarne »Putnika« pri nabavi vozovnic, ker se tako izogne nepotrebnemu navalu pri železniških blagajnah, razen tega pa podpira to važno tujsko-prometno ustanovo v korist razvoja našega turizma.

Ob tej priliki bodi omenjeno, da se udeležijo mariborski turisti prihodnjo nedeljo v večjem šteilu otvoritve nove koče na Lisci pri Rimskih Toplicah. Udeleženci se peljejo do postajališča Brega in nazaj preko Rimskih Toplic. Drugi skupni izlet bo v nedeljo k Ribniški koči na Pohorju, tja z vlakom do postaje Brezno—Ribnica, nazaj pa preko Mislina in Dravograda. — Izletniki obeh skupin dobe formularje za polovično vožnjo tik pred odhodom vlakov v pisarni »Putnika«.

Z Dravskega polja

Sadlarski zadrugi tečaj priredi prihodnjo nedeljo v šoli v Framu Stajarska sadlarska zadruga iz Maribora. Kakor je razvidno iz dnevnega reda, bodo predavatelji obravnavali razna važna vprašanja, kakor o vzajemnosti in zadrugištvu, o svetovnem sadnem trgu ter drugih za kmeta občekoristnih zadevah. Predavali bodo gg. Ivan Vesenjak, minister v p., M. Palouc, ravnatelj stajarske sadlarske zadruga, in Josip Priol, ravnatelj banovinske vinarske in sadlarske šole.

Izginila je brez sledu v gostilni g. Högenvartha v Framu uslužbena Veronika Smolar in odnesla s seboj razne obleke in posteljnine v vrednosti več tisoč dinarjev. Orožništvo išče zdaj to bežno ptičko.

Zopet fantovski pretep. Ni je nedelje ali praznika, da bi se med našo mladino, bodisi v gostilnah ali vinotocih, vesela zabava ne zaključila z nožem. Tako so se minulo nedeljo po tomboli v Črešnjevcu pri Pragerskem hoteli popasti v neki gostilni tamkajšnji fanti, kar pa jim je službujoči orožnik iz Pragerskega zabil. Znanemu pretepaču Francetu Adelšteinu pa to ni bilo prav in je kar navalil z nožem na orožnika. Orožnik je v silobranu nastavlil proti njemu puško z nasajenim bajonetom, pri čemer se je nasilnež sam zabodel v nogo, a ne hudo. Fanta so odvedli v zapor mariborskega sodišča.

„Večernik“

stane mesečno prejemnik v upravi ali po pošti Din 10.—, dostavljen na dom Din 12.— !!!!!

Pred ločitvijo.

»Draga, ne bo ti tako lahko, spet najti takšnega moža kakor sem jaz!«
»Kdo pa pravi, da hočem spet imeti moža, kakršen si ti?«

Praznik naših gasilcev v Dolgošah

Lepo uspeli zlet mariborske gasilske župe — Okrožni dom dolgoških gasilcev

Nedeljski okrožni zlet mariborske gasilske župe, združen z okrožnim dnevom vrlih dolgoških gasilcev, bo ostal našim ognjegascem vedno v lepem spominu. Bila je to sijajna manifestacija mariborske gasilske župe in ponosna revija vrst naših vrlih požrtvovalnih gasilcev. Dolgoše so bile odete v zastave in cvetje, da dostojno sprejmejo gasilsko vojsko. Postavljenih je bilo tudi več krasnih slavoikov.

Svečanosti so se pričele ob 10. uri dop., najprej s sprejemom in pozdravom gostov. Bile so tu zbrane vse edince mariborske gasilske župe. Mariborsko gasilno in reševalno društvo pa je zastopalo odposlanstvo z g. Vollerjem na čelu.

Razvila se je nato impozantna povor-

ka; v strumnih vrstah so stopale gasilske čete med gostim špalirjem občinstva, ki jih je živahno aklamiralo. Na slavnostnem prostoru so bili potem razni nagovori, v katerih so funkcionarji župe očrtali pomen zleta in poudarili zasluge nekaterih starih, požrtvovalnih gasilcev.

Z godbo na čelu so nato gasilske čete odkorakale k slovesni službi božji. Popoldne se je na veseličnem prostoru razvila prava narodna veselica, pri kateri so sodelovali pevci in domača godba. Zlet je uspel v vsakem pogledu in so udeleženci odnesli najboljše utise. Med prebivalstvom pa je ta lepa prireditvev samo poglobila simpatije do našega vrlega gasilstva.

Kupujte kolke „Protituberkulozne lige“

Socialno zavarovanje obrtnikov

Iz predavanja tajnika dr. Ivana Plessa pri Slovenskem obrtniškem društvu

Morda največja pridobitev novega zakona o obrti, je določilo o obveznem zavarovanju obrtnikov za primere bolezni, onemoglosti, starosti, smrti in nezgode. Zahteva po takem obveznem zavarovanju se je pojavila prvič že pred svetovno vojno v bivši Avstriji, po vojni pa so se v obrtniških organizacijah pričele vedno bolj množiti želje, da bi se to vprašanje pričelo temeljito reševati in bi se čimprej tudi rešilo. Položaj obrtniškega se je poslabšal in se še vedno slabša, in bodočnost je docela negotova, posebno za one, ki zbole ali pa obnemorejo zaradi starosti. Tu so mojstri na najslabšem.

Českoslovaška republika je izdala zakon o obveznem zavarovanju vseh samostojnih gospodarjev že l. 1924, izvedla ga pa še do danes ni. Kljub temu nam lahko služi za podlago in vzor. Naš novi zakon o obrti pa vsebuje samo en člen, § 384, ki govori o zavarovanju obrtnikov. Ta člen določa, da predpiše minister za trgovino in industrijo v sporazumu z ministrom za socialno politiko in narodno zdravje ter po zaslišanju zbornice v dveh letih uredbo o organizaciji, načinu in pogojih zavarovanja članov zadrug zoper bolezni, onemoglost, starost, smrt in nezgode. Ko se uredba razglasi, morajo rokodelske zadruge izvesti zavarovanje zoper bolezni itd. Tako zavarovanje se izvede za področje ene ali več banovin. Ko se zavarovanje izvede, morajo vsi rokodelci dotične banovine plačevati zavarovalni prispevek. Za zavarovanje se sme ustanoviti skupen sklad, ločeno ali v okviru obstoječih podobnih zavodov ali kreditnih ustanov za področje ene ali več banovin.

Iz tega sledi, da uvaja zakon sicer obvezno zavarovanje, da pa prepušča vse podrobnosti glede organizacije, načina in pogojev zavarovanja posebni uredbi, ki jo bo izdalo ministrstvo po zaslišanju zbornice. To je zelo ugodno, ker bodo o podrobnostih lahko govorili prizadeti sami, in ker se bo zavarovanje lahko uredilo avtonomno po banovinah. Kar se pa tiče panog zavarovanja, jih zakon že določa, tako da v tem oziru ne bo več mogoče izbirati. Vsekakor pa bo mogoče doseči to, da se bodo posamezne panoge uvajale postopno. Katera panoga naj se uvede najprej, je tudi stvar razprave. Pred vojno se je forsiralo najbolj zavarovanje za starost, po vojni je pa nujnejše za primer bolezni.

Glede vprašanja organizacije zavarovanja so si vsi obrtniki na jasnem, da bodi zavarovanje mojstrov ločeno od zavarovanja delavcev. Obrtnik ima

kvantitativno in kvalitativno drugačne zahteve, ko delavec. Centralizacija delavskega zavarovanja je pokazala, da je slaba, zato mora biti obrtniško zavarovanje strogo decentralizirano in voditi ga morajo mojstri sami, brez vsakega upliva s strani države ali delojemalcev. Ker bi bila Slovenija premajhna za ločene zavode, naj bi se vse zavarovalne panoge združile v enem samem zavodu, a zavarovanje samo naj bi se obavljalo potom blagajn, ki bi se ustanovile v večjih krajih, kakor bo pač pokazala potreba; morda tudi v zvezi z že obstoječimi zadrugami. Zadruga pisarna bi vodila v takih krajih tudi vse pisarniške posle zavarovanja.

Pri bolniškem zavarovanju bo treba predvsem govoriti o tem, ali naj bo zavarovanje enotno za vse obrtnike, ali naj se določijo razredi. Razredi bi bili zato ugodni, ker bi lahko vsak mojster sam določil, kakšno zaščito si želi in koliko hoče zanj prispevati. Na drugi strani bi se pa temu lahko ugovarjalo s trditvijo, da se s tem ustvarjajo obrtniki prvega, drugega ali celo tretjega reda. Tudi bo važno vprašanje, ali naj se nudi samo stvarna ali tudi denarna podpora. Na vsak način pa bo potrebno uvesti razrede pri starostnem zavarovanju. Prav tako bo treba doseči pravico doku pa let in prenos onih vsot, ki so bile vplačane že za časa pomožniške službe pri Osrednjem uradu za zavarovanje delavcev. Vse ostalo se mora še določiti, morda na podlagi omenjenega českoslovaškega zakona.

Zavarovanje samostojnih mojstrov je torej zelo važna in nujna zadeva, zato ne bo med njimi nikogar, ki bi temu nasprotoval. Urediti se pa mora tako, da bo ustrezalo položaju našega obrtništva in da ne bo predrago. To bo seveda mogoče samo tedaj, če bodo imeli pri organizaciji in izvedbi edino in odločilno besedo obrtniki sami. Slovenija tvori zadostno bazo za organizacijo samostojnega zavarovanja, zato odklanjamo že vnaprej vsako kakršnokoli centralizacijo. S tem imamo že drugod dovolj slabih izkušenj.

Skautisem

Reševalni tečaj.

Prosim brate, ki so se prijavili na tečaj za reševanje iz vode, da se polnoštevilno, točno in zanesljivo udeležite informativnega sestanka jutri, v četrtek ob 18.30. uri v dvorani Delavske zbornice, Sodna ulica. Zberemo pa se že ob 18. uri pred realno gimnazijo. — Ste go v o d j a.

Sokolstvo

Prednjaška seja Sokola - matice

bo drevi ob 1/21. uri v društveni sobi. Dnevni red — statistični podatki za maj in pohod v Prago. Bodite točni!

Potni listi za Sokole.

Te dni je bila v ministrstvu za notranje zadeve konferenca v zadevi ureditve potnih listov za Sokole, ki potujejo na vsesokolski zlet v Prago. Storjen je bil sklep, da mora vsak udeleženec zleta, ki potuje s posebnim sokolskim vlakom, biti vpisan v kolektivni potni list.

Sokol Središče ob Dravi.

V nedeljo, 19. t. m. bo pokazalo naše marljivo sokolsko društvo v Središču ob Dravi uspehe svojega dvajsetletnega dela. Dopoldne bo slavnostni občni zbor ob 11. uri; Po občnem zboru pa statetni tek vseh oddelkov. Popoldne ob 3. uri začne javna telovadba z zelo pestrim sporedom. Vabimo zastopnike sokolskih društev na to manifestacijo sokolskega dela. Zdravo!

A. Čehov:

V kopališču

Mladi zemljemerec Čudakov in neki Kozinusov sta previdno splavala tja proti ženskem kopališču.

»Ona mora biti tu,« šepetaje Kozinusov, »ampak je ne vidim.«

»Jaz jo pa vidim... Leži tam desno v kotu na kopalni rjuhi...«

»Da, da... zdaj jo vidim... O, vraga!«

»Polna je!«

»To se mi ne zdi... Tako srednje... Ravno prav. Le kako bi se priskrbel tja?«

»Prijatelj, ni vredno... Naj jo vrag vzame!«

»Nihče ne bo izvedel... Miša, jaz bom plaval pod planko skozi...«

»Si boš samo glavo razbil... Nikar!«

»No, bom splezal pa zgoraj čez, če misliš!«

Kozinusov je oprl noge na tram in je splezal čez...

Oči Čudakove, ki se ni umaknil od špranje, so gorele zavisti...

Da ne bom čitateljev še bolj razočaral, naj hitro končam: Šlo je za steklenico žganja, s katerim se je uro poprej mati Kozinusova po kopeli masirala, in je pozabila steklenico v kabini.

Morala: tudi mladi ljudje že utegnejo biti alkoholisti.

ŠIRITE »VEČERNIK«!

Jenö Wallesz:

Zadnja človeka

Samo še dva človeka sta živela na svetu: mož z motornim kolesom in žena s sportnim avtom. Ostali so se bili drug drugega z avtomobili, letali, motornimi kolesi, taksametri in avtobusi do smrti povozili.

Ko sta zadnja človeka videla, da razen njiju ni nikogar več na zemlji, je dejal mož ženi:

»Razdeliva si medsebojno zemljo, da preprečiva trčenje. Enega naj bo vzhodna polovica zemlje, drugega pa zahodna polovica. Katero hočeš imeti?«

»Ti povej najprej.«

»Meni je vseeno. Reciva, izberem si zahodni del.«

»Saj sem vedela. Tudi jaz sem hotela prav tega imeti.«

»Rekel sem že, da mi je vseeno... Pa naj bo vzhodni del moj.«

»Če ti je že tako lahko, da ni tvoj zahodni, ampak vzhodni del, potem si gotovo že takrat mislil na vzhodni del, ko si rekel, da hočeš imeti zahodnega. Meni si pa samo zato rekel, da vzameš zahodnega, ker si vedel, da bom tudi jaz tega hotela imeti, če ga boš hotel imeti za sebe. In mi prepustiš potem zahodni del in dobiš vzhodnega... Le odkrito priznaj: Kajne, hotel si imeti vzhodno polovico, ko si rekel, naj si izberem zahodno.«

»Pravim ti zdaj že v tretjič: meni je vseeno... Izberi si sama.«

»Ne morem si izbrati... Nekaj mi pravi, naj si izberem tisti del, ki ga hočeš imeti ti. Če mi pa ne poveš, kateri del hočeš imeti, kako naj si potem vem izbrati?«

»Tako ne prideva nikoli na čisto. Jaz, mož, odločam torej: tebi naj pripade vzhodna polovica zemlje, meni pa zahodna.«

»Z eno besedo: ti hočeš imeti vzhodni del, meni pa prepuščaš zahodnega?«

»Tega ne prenesem več! Obdrži si tako vzhodni kakor zahodni del!«

Mož je pograbil svoje motorno kolo in se delal, kakor da hoče oditi. Ongavil je nekaj okoli motorja in pri tem škilil na ženo. Bilo mu je videti, da želi, da bi mu rekla, naj ostane. Žena je to opazila in mu rekla:

»Le pojdi, le. In če ne greš ti, grem pa jaz. Na tvoji strani bi itak ne mogla zdržati. Ti si tako popustljiv, da se človek ne more s teboj niti pripraviti.«

Po avtomobilski nezgodi.

»Zelo žal mi je, da sem Vas podrl. Náte 100 Din, dajte mi svoj naslov, pa Vam pošljem več.«

»Kaj mislite, da se dam jaz na obroke povoziti?«

Drama na morju

Če je kapitan surovina.

Iz Pariza poročajo:

Na krovu grškega parnika »Sappho« se je v bližini alžirske obale odigral dogodek, ki je zanimiv in značilen ne samo spričo nečloveške okrutnosti sodelujočih oseb, ampak tudi čudovitega naključja, ki je preprečil žalosten konec. Neki mlad človek, kateremu se je bilo posrečilo, da se je utihotapil na ladjo, je postal žrtev nezasišane surovosti kapitana: vrgli so ga v morje. A ne dovolj: kapitan ga je izkušal na ta način utopiti, da je dal zasukati parnik, da bi vrtnec pogoltnil ubogega človeka, ki se je boril z valovi na življenje in smrt. Gotovo bi bil ta dogodek ostal za vedno prikrit, da ni opazoval ves prizor čuvaj v svetilniku.

O dogodku poročajo naslednje podrobnosti:

Neki Jurij Manakrovič, 26-letni fant, rodом iz Macedonije, se je bil pred odhodom parnika skril v prostore za premog; ker je bil brez vseh sredstev, je hotel na ta način priti v Oran, kjer je imel prijatelja trgovca, ki mu je obljubil, da mu priskrbi kako službo. Posrečilo se mu je priti ponoči neopaženo na parnik in vožnja je trajala že več dni, ne da bi ga kdo opazil.

Morda bi bil tako res srečno prispel do cilja, da ga ni strašno mučil glad. Siromak ni bil vzel s seboj skoro nič živeža in štiri dni je čepel v svojem skri-

vališču brez grizljaja. Dalje ni mogel več zdržati, pa se je slednjič odločil se prikazati na krovu. Bil je pripravljen na to, da mu bo slaba predla, toda kar so naredili z njim, tega ni pričakoval.

Ko je prišel na krov in povedal, kako in kaj, so ladijski častniki srdito planili nanj in ga strahovito pretepli. Kuhar pa

je navalil nanj z velikim nožem in samo mornarjem se je imel fant zahvaliti, da ga divji kuhar ni zaklal. Tedaj pa sta ga na mig kapitanov pograbila dva mornarja in ga kratkoma vrgla čez palubo v morje.

Parnik je bil tisti čas oddaljen kakih 10 kilometrov od rta Cap de Garde. Tam

Pogled v dvorano mednarodnega razsodišča v Haagu

To razsodišče obravnava te dni spor med Nemčijo in Litvo radi Memela (Klaipede)

stoji svetilnik, v katerem opravičata službo čuvaj Siano in njegov pomočnik Refes. V kritičnem trenutku je Siano stoprav s svojimi malim daljnogledom zasledoval smer parnika »Sappho«, pa je na to razmeroma kratko razdaljo mogel opazovati tudi, da se je parnik naenkrat ustavil, in zatem opravil čudno operacijo, pri čemer se je parnik tokorekoč zasukač okoli svoje osi.

Pri ostrejšem opazovanju skozi daljnogled je tedaj opazil Siano, da plava nekdo v morju in se obupno bori z valovi. Zdaj se je čuvaju tudi posvetilo, kaj je pomenil tisti manever parnika: Imel je namen potegniti moža v vrtnec.

Na parniku so najbrže domnevali, da je Manakrovič utonil, ker je ladja mirno nadaljevala svojo vožnjo. Siano pa je mogel nesrečnega še dalje opazovati. Med tem se je bil Refes z malim motornim čolnom odpravil Manakroviču na pomoč. Dasi je bil Manakrovič ves sestradan in oslavljen, je vendar v boju za svoje življenje razvijal neverjetne moči. Pri tem je neprestano klical na pomoč.

Trajalo je nad eno uro, preden se je posrečilo Refesu dospeti do nesrečnega in ga spraviti v čoln. Mož v svetilniku sta ga nato pokrepčala in spravila v posteljo. Drugi dan ga je pa prepeljal Refes z motornim čolnom v Bonne v bolnišnico. Istočasno je čuvaj svetilnika napravil ovadbo proti kapitanu parnika »Sappho«. Mornariška oblast vodi preiskavo.

VOHUNI

Iz tajnih arhivov.

Mnogo kletk je padlo v nemške strelske jarke; pisemski golobi so odleteli z napadnimi podatki, katere si je izmislil kak nemški častnik. Mnogo golobov pa je poginilo, ker jih nihče ni našel.

Kasneje so Francozi na drug način poskušali uporabiti zrak v svoje svrhe, in sicer na ta način, da so spuščali majhne balončke v zrak in to takrat, kadar je pihal veter proti zasedenemu ozemlju. Vsak balonček je imel zavojček, v katerem so bili trije manjši balončki, katere si lahko napolnil z navadnim svetilnim plinom. S pomočjo posebne ure so se zavojčki po določenem času odločili od balona in padli na tla.

Ti baloni so imeli pred pisemskimi golobi to prednost, da so bili nevidni. Bili so narejeni iz tenkega, odpornega svilenega papirja, so bili svetlodre barve, in ker so imeli le majhen premer, jih v gotovi višini ni več bilo mogoče opaziti. V zavojčkih je bil seznam vprašanih in navodilo, kdaj je najbolje odposlati balončke. Denar je bil tudi vedno priložen.

Druga prednost teh balončkov je bila ta, da niso bili pokvarjeni, četudi so jih našli šele več tednov kasneje; golobi pa so v takem času že poginili. Nedostatek je bil samo ta, da je bilo balončke mogoče odposiljati le pri ugodnem vremenu in so vesti prepozno dospevale.

Francozi so poskušali poslati na ta način v zasedeno ozemlje brezžične aparate; da-li so z njimi imeli kaj uspehov, ni znano.

Čeprav se je kasneje francoska špijonaža posluževala drugih, mehaničnih metod, so ji pisemski golobi v drugih deželah, posebno v Belgiji, zelo koristili.

Iz lahko razumljivih vzrokov nemški vohuni niso poskušali priti s pomočjo letal za sovražne linije. Francoz, ki je z letalom prišel za nemške linije, je bil med

somišljeniki in rojaki, ki so bili pripravljeni pomagati mu. Nemec pa, ki je prišel na francosko stran, je bil obdan od njemu sovražnega prebivalstva. Ta-le dogodek, ki ga poročnik Hall v svoji knjigi opisuje, pa kaže, da so si tudi Nemci pomagali na ta način.

»Ko so prispeli novi Nieuportstroji, mi je bila v drugič poverjena naloga, prepeljati vohuna za nemške linije. Z letališča smo kot navadno odleteli zgodaj jutraj, in sicer z letalom Morane. Vohun, katerega sem moral prepeljati, se mi je takoj od začetka zdel sumljiv. V njegovem pogledu je bilo nekaj zavratnega in mu nisem prav nič zaupal. Odletela sva kljub temu in pristala na njivah v bližini Rocroija. S seboj je imel običajno kletko z golobi, in takoj ko sva pristala, je skočil iz letala in izginil v grmovju. Ta del moje naloge je bil končan. Ko pa sem prišel zopet ponj, ni dosti manjkalo, pa bi me bili vjeli.

Zopet sem zgodaj jutraj odletel z le-

tališča. Kot običajno, je prinesel golob vest, da se hoče naš vohun vrniti, in kolikor smo mogli presoditi, je bilo vse v redu. Ko pa sem na domenijskem kraju pristal, so me pričeli obstreljevati s strojico. Če bi bil počakal, da se letalo ustavi bi bil izgubljen. Tako pa se še nisem dotaknil tal, ko so me pričeli obstreljevati.

Takoj sem se zopet dvignil, da bi tako ušel obstreljevanju. Krila letala so bila že preluknjana kot rešeto, sam pa sem bil lažje ranjen. Vse se je zgodilo v pičlih petnajstih sekundah. Srečno sem jim ušel. Vedno sem imel tistega vohuna na sumu, in sedaj se je izkazalo, da imam prav. Ko sem se vrnil na letališče, me je kapetan vprašal, kje imam vohuna. Zmajal sem samo z glavo in mu pokazal razstreljena krila. Razumel je.

Hall ima najbrže prav. Njegov potnik je bržkone res bil nemški vohun, ki je neverjetno pogumno izrabil priliko, da se vrne k svojim.

Težave z drobnarijami.

Čeprav gledajo ljudje na vohuna, ki dela za svojo domovino, z nezaupanjem, ga vseeno obdaja nekaj sij romantike. Vohun je človek, ki dela popolnoma sam in na lastno pest, v deželi, kjer je obdan od nešteti nevarnosti, tvegajoč vsak čas svoje življenje. Vsak čas ga lahko izda kakšna nepremišljena beseda ali kretnja. Postavijo ga ob zid, kjer ga čaka neznan grob. V glavnem stanu njegove domovine pa konča tragedija s tem, da izbrisejo njegovo ime iz seznama in pripišejo pomenljivo opazko: »Pogrešan. Podrobnosti neznane.« Lahko pa se tudi zmago-slavno vrne in prinese s seboj važne vesti, katere pripomorejo četam njegove domovine do nove sijajne zmage. Za ves svoj trud pa ne dobi ničesar drugega, kot nekaj zahvalnih besed svojega šefa; ko pa si malo odpočije, mu je poverjena zopet nova in nevarna naloga.

To je slika, kakšno si ljudje ustvarijo o vohunih; brez dvoma so tudi taki vohuni, ki nekoliko odgovorjajo tem predstavam. So to ljudje, ki znajo pol tucata tujih jezikov prav tako gladko kot materinski jezik, in si lahko prisvojijo lastnosti drugih ljudi, ne da bi se jim bilo treba šminkati ali pa uporabljati lasuli, kar je v detektivskih romanih tako priljubljeno.

So tudi vohunke, ki znajo svojo privlačnost prav tako z uspehom izrabiti, kot kakšen »vamp« v filmu ali pa na odru.

Moški, ki z uspehom zastavi svojo bistroumnost proti množici nasprotnih mu vohunov, in ženska, ki izvabi s svojimi čari vse tajne iz nasprotnikov, nikakor niso plod domišljije, toda to so zvezde na nebu špijonaže. V ozadju pa dela četa navadnih vohunov, katerih delo je, v glavnem vzeto, neprecenljive vrednosti za deželo, za katero delajo. Zahvala, ki jo žanjejo, pa je le tiho priznanje njihovega šefa. Mnogo nalog izvršijo, ne da bi bili v nevarnosti, v kolikor namreč pridejo napadi nasprotnikov v poštev.

Tudi sport: valiti sode!

V Montreuilu, v bližini Pariza, so priredili te dni zanimivo tekmo: šlo je za državno prvenstvo Francije v valenju sodov. Tekmovalci, ki je prvi privlačil sod na določeni cili, je bil proglašen za mojstra sodovalilca Francije.

Lokal s skladiščem

(skladišče uporabno za delavnico)

s celim inventarjem na prometnem kraju v Mariboru oddam proti mali odškodnini.

Ponudbe pod „**VEPLJANO**“ na upravo lista. 1892

Večje stanovanje

v središču mesta iščemo.

1890

Ponudbe na upravo „**Večernika**“ pod „**Lepo**“

Dva manjša lokala

za pisarno v centru mesta iščemo. Ponudbe na upravo „**Večernika**“ pod „**Pisarna**“.

Volčji pes

Brez znamke se je zatekel. Vprašati Mlinska ulica 6. 1893

Kuhinjsko pohištvo,

belo lakirano, prodaja Gnilšek, Razlagova 25. 1895

Turino Fiat tipa 503 in 501

v zelo dobrem stanju, na prodaj pri Justinu Gustinčiču, Maribor, Tattenbachova ulica 14. 1896

Sobo in škraslikanje,

vedno najnovjši vzorci na razpolago, izvršuje poceni, hitro in okusno Franjo Ambrožič, Grajska ulica 3, za kavarno „**Astoria**“. 3

Perico

za enkrat na mesec, ki lepo pere in je zanesljiva sprejem. Naslov je pustiti v upravi lista. 2000

Vajenca

iz Maribora sprejem za specerijsko trgovino. Naslov v upravi „**Večernika**“. 1898

Čast mi je cenjeno občinstvo s sledečim vljudno obvestiti, da sem

otvoril

v Mariboru na Aleksandrovi c. 19

najmodernejše oremljeno prodajalno svojih priznanih izdelkov, kakor tudi vseh vrst **delikates in mesnico**.

Ker bom vedno v prijetnem položaju svoje cenjene odjemalce, tako z ozirom na prvovrstno kakovost blaga, kakor na vedno konkurenčne cene, v stanu najbolje zadovoljiti, se priporočam cenjenemu občinstvu za poveritev svojega zaupanja, kateremu bom v vsakem oziru najbolje zadostil, ker si bom prizadeval ustreči vsaki želji svojih cenjenih odjemalcev in se priporočam za čim obilnejši obisk. — S tem priporočilom beležim

z odličnim spoštovanjem
JOS. BENKO
TOVARNA MESNIH IZDELKOV, MURSKA SOBOTA

Sotna

najpreglednejša kartoteka
Soklič, Maribor Tel. 2510

Skromna večerja v klubu čarovnikov

Spominjajte se CMD

Na prodaj

večja množina

makulaturenega papirja

Vprašati v upravi „**Jutra**“ in „**Večernika**“ Maribor, Aleksandrova 13

Kdor oglašuje
uspeha se raduje!

Večernik

zastopniki se sprejemajo

Stavbena parcela

za vilo.

najlejša lega, skoraj v mestu na prodaj. Naslov v upravi „**Večernika**“.

Predno greš na potovanje ne pozabi kupiti si
Krasno izbiro po najnižjih cenah ima

**KNJIGARNA IN PAPIRNICARNA
TISKOVNE ZADRUGE
MARIBOR, ALEKSANDROVA CESTA 13**

nalivno pero!